

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/54/2015
Identifikačné číslo spisu: 2014200511
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2017
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2014200511.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členov senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eleny Kováčovej, v právnej veci žalobkyne: Bc. N. Z., I. XXXX/XX, A., zastúpená advokátom JUDr. Vladimírom Novákom, Mlynárska 16, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo SR, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/201372/2014/4884 zo dňa 25.04.2014, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/48/2014-48 zo dňa 19.05.2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/48/2014-48 zo dňa 19. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/201372/2014/4884 zo dňa 25.04.2014, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Sereď č. 616/230/24503/11/Ba zo dňa 16.11.2011, ktorým bol žalobkyňi ako daňovému subjektu podľa § 44 ods. 1 písm. b/ bod 1 zák. č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrťrok 2009 v sume 53.786,67 eur. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že žalobkyňa v žalobe namietala, že v procesnom postupe správcu dane, ktorý nepostupoval zákonným spôsobom a zistenom skutkového stavu, na ktorom založil svoje rozhodnutie sú nedostačujúce pre posúdenie veci, pretože správca dane neprihliadol na návrhy žalobkyne, ktoré uviedla v odvolaní proti dodatočnému platobnému výmeru a

žalovaný sa iba stotožnil so skutkovým stavom, ktorý bol zistení prvostupňovým daňovým úradom a nevykonal ďalšie potrebné zistenia na zabezpečenie dôkazov, ktoré by preukázali pravdivosť tvrdenia žalobkyne. Uvedeným postupom tak boli zo strany žalovaného porušené práva žalobkyne vyplývajúce z ust. § 3 ods. 1 a ods. 3 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov, keď s správca dane nerešpektoval zásady daňového konania, dôkazy hodnotil jednostranne a na tvrdenia a dôkazy predložené žalobkyňou neprihliadal.

Krajský súd túto námietku žalobkyne vyhodnotil ako nedôvodnú poukazujúc na to, že daňové konanie sa riadi zásadou prejednávacou a nie vyšetrovacou, kedy správny orgán zvažuje, ktoré z dôkazov vykoná a ktoré nie je potrebné vykonať. Po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu a postupu správcu dane súvisiaceho s rešpektovaním zásad daňového konania podľa ust. § 3 ods. 1 a ods. 3 zák. č. 563/2009 Zb. o správe daní (daňový poriadok), nedodržanie ktorých žalobkyňa označila za dôvody žaloby súd nezistil, že by došlo k porušeniu práv daňového subjektu. Všetky osoby, ktoré žalobkyňa v priebehu daňového konania uviedla boli správcom dane vypočítané, na dôkazy a tvrdenia žalobkyne, pokiaľ boli konkrétne označené žalovaný prihliadol, na základe čoho súd konštatoval, že žalovaný ako aj príslušný správca dane dostatočne zistili skutkový stav, zabezpečili potrebné podklady a dôkazy, tieto správne vyhodnotili a vyvodili z nich správny právny záver. Daňové orgány tak rozhodli v súlade so zákonom, neporušili práva žalobkyne, konanie nebolo vedené v rozpore so zákonom o správe daní, z uvedeného dôvodu konajúci súd skutočnosti a návrhy uvedené v žalobe vyhodnotil ako irelevantné a žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol a žalobkyňi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá nesúhlasila s rozhodnutím krajského súdu, ktorý sa stotožnil správnu argumentáciu žalovaného a v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že daňové konanie sa riadi zásadou prejednávacou a nie vyšetrovacou, kedy správny orgán zvažuje, ktoré z dôkazov vykoná a ktoré nie je potrebné vykonať. Napriek tomu, že žalovaný sa neríadi vyšetrovacou zásadou, má za to, že správca dane neprihliadol na návrhy žalobkyne, ktoré uviedla v odvolaní proti dodatočnému platobnému výmeru a mal vykonať ďalšie potrebné dôkazy, ktoré žalobkyňa navrhovala a ktoré by preukázali jej tvrdenia. Žalobkyňa uskutočnila zdaniteľné plnenia tak, ako to vyplýva z vystavených faktúr. Podľa § 24 ods. 2 zákona o správe daní správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Žalovaný, resp. správca dane podľa nášho názoru nevykonal dôkazy tak, aby zistil čo najúplnejšie skutkový stav veci a dôkazy vyhodnotil v neprospech žalobkyne.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný podľa jej názoru porušil zásadu daňového konania uvedenú v § 3 ods. 3 zákona o správe daní, podľa ktorej správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo. Má za to, že žalovaný hodnotil dôkazy jednostranne a neprihliadol na tvrdenia a dôkazy žalobkyne.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobe vyhovie (zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vráti vec žalovanému na ďalšie konanie) a prizná žalobkyňi náhradu trov konania.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu, ktoré mu bolo doručené dňa 03.07.2015 písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.10.2017 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

V správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť

postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo preskúmať na základe a v rozsahu včas podaného odvolania, či krajský súd vecne správne rozhodol, keď žalobu zamietol.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. 1100307/1/201372/2014/4884 zo dňa 25.04.2014, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Sereď č. 616/230/24503/11/Ba zo dňa 16.11.2011, ktorým bol žalobkyni ako daňovému subjektu podľa § 44 ods. 1 písm. b/ bod 1 zák. č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrtrok 2009 v sume 53.786,67 eur.

Predmetom preskúmovacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný rozhodol s konečnou platnosťou o určení daňovej povinnosti na dani z pridanej hodnoty žalobkyne ako daňového subjektu za príslušné zdaňovacie obdobie.

Odvolací súd z obsahu administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako bol opísaný v rozsudku krajského súdu, teda, že dňa 21.05.2010 bola začatá u žalobkyne ako daňového subjektu daňová kontrola na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie IV. štvrtrok 2009. O výsledku zistenia z daňovej kontroly bol vyhotovený správcom dane protokol, ku ktorému podala žalobkyňa vyjadrenie.

Žalobkyňa bola oprávnená písomne sa k Protokolu č. 616/320/16588/2010/Fer zo dňa 02.07.2010 a ktorý bol žalobkyni doručený dňa 14.07.2010 spolu s výzvou na vyjadrenie k Protokolu. Žalobkyňa podala vyjadrenie k protokolu dňa 27.07.2010 na poštovú prepravu, hoci lehotu na vyjadrenie k Protokolu mala do 8 pracovných dní odo dňa jeho doručenia (t.j. 26.07.2010) vyjadriť, túto lehotu ale nedodrжала, z toho dôvodu správca dane na vyjadrenie sa k protokolu, ktoré žalobkyňa ako daňový subjekt podala dňa 27.07.2008 na pošte a ktoré bolo doručené Daňovému úradu Sereď dňa 29.07.2010 neprihliadal.

Po ukončení daňovej kontroly prerokovaním protokolu začal správca dane podľa § 2 zák. č. 511/1992 Zb. v znení neskorších predpisov vyrubovacie konanie a vydal dodatočný platobný výmer č. 616/230/19076/10/Ba zo dňa 17.08.2010, ktorým vyrubil žalobkyni rozdiel dane vo výške 53.786,67 eur na základe kontrolných zistení, keď žalobkyňa nepodala za kontrolované zdaňovacie obdobie dodatočné daňové priznanie a doklady, ktoré mal správca dane k dispozícii preukazovali, že spoločnosť BEJA - Rožňava spol. s r.o. ako dodávateľ fakturoval žalobkyni cenu za dodávku štúdie, projektového zámeru, podklady pre projekt Krahule a zariadenia určené pre reštaurácie a kuchyne. Žalobkyňa k uvedeným obchodným transakciám uviedla, že tieto s podnikaním nesúvisia, tovar od dodávateľa osobne neprevzala, ani sa o fakturáciu žiadnym spôsobom nezaujímalala a o spoluprácu pri týchto obchodoch bola požiadaná B. O. ako zástupcom spoločnosti BEJA - Rožňava spol. s r.o.

Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva tak priebeh výkonu daňovej kontroly, právne závery odôvodňujúce, že správca dane neuznal žalobkyni z faktúr č. 20090034 zo dňa 24.10.2009 suma DPH 7.562,80 €, z faktúry č. 20090038 z 02.11.2009 suma DPH 3.173,64 €, z faktúry 20090039 z 02.11.2009 suma DPH 6.785,87 € a z faktúry 20090040 z 02.11.2009 suma DPH 36.264,36 €. Spolu celkom 53.786,36 €, ktoré boli vystavené spoločnosťou BEJA - Rožňava, spol. s r.o.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil

vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V rámci súdneho preskúvacieho konania súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP).

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Spor o zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného medzi účastníkmi konania v prieskumnom konaní súdu spočíva v tom či správca dane a žalovaný postupovali správne a v súlade so zákonom tak, aby bola správne určená daň, resp. vznikol žalobkyni nárok na odpočet DPH v požadovanej výške v uvedenom zdaňovacom období roku 2009, IV. štvrťrok.

V ustanovení § 3 daňového poriadku sú uvedené základné zásady správy daní tak, že pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chráni sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb. Správca dane postupuje pri správe daní v úzkej súčinnosti s daňovým subjektom a inými osobami a poskytuje im poučenie o ich procesných právach a povinnostiach, ak tak ustanoví tento zákon. Správca dane je povinný zaoberať sa každou vecou, ktorá je predmetom správy daní, vybaviť ju bezodkladne a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnenému určeniu a vyrubeniu dane. Správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo. Správa daní je neverejná okrem úkonov, ktorých povaha to neumožňuje. Správca dane je povinný vykonať úkony pri správe daní aj z vlastného podnetu, ak sú splnené zákonné podmienky pre vznik alebo existenciu daňovej pohľadávky, a to aj vtedy, ak daňový subjekt nespĺnil riadne alebo vôbec svoje povinnosti. Pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre vyrubenie alebo vybratie dane. Daňové subjekty majú pri správe daní rovnaké práva a povinnosti. Právom aj povinnosťou daňových subjektov a iných osôb podľa § 4 ods. 2 písm. d/ pri správe daní je úzko spolupracovať so správcom dane. Správca dane dbá na to, aby pri rozhodovaní v skutkovo zhodných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Zo skutkových zistení nesporne vyplýva, že správca dane v danom prípade určil daň, v súlade s hmotnoprávnymi predpismi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému

rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v posudzovanej veci zistil, že odvolanie žalobkyne neobsahuje žiadne právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a s § 219 ods. 1 OSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP. Účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému v tomto konaní náhrada trov konania neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.